

Pahha waim wasto: „Goia sedda ommale; efs ta isse mees andis sinnule?“

Jälle hüdis hea waim: „Polle tössi, tubbaka ta andis kül sinnule, agga sedda rahhatükki ei olle ta mitte ainnud: se on ilma temma teadmatta ja tahtmatta tubbaka sisse jäänud.“

Kurri ütles: „Mis sa omma mele muido kurwaks teed? Osta selle rahha eest wina, siis sa tead, mis sul on.“

Pääw otsa need kaks waimo riidlesid minno süddame sees, ei ainnud mulle rahholikkult tööd teha. „Ohto läksin maggama: jah, kust wotta, unnes jälle üks karr ja riidlemine.“

Ma fargasin rutto unnemodi pealt üles, ei aidand enam wastopanneminne, muud kui piddin minnema, wõdrast rahha kätte andma. — Müüd on südda jälle rahhul.“

Oh mis häbbi mõnnele ristiustko inimessel, kes müüd selle ramatotükki on läbbiluggenud, ja selle taskus, kappis ehk kirstus on mõnne kurjal

wisil sadud koppikas teiste rahhade wahhel, mis ta ausal wisil on teninud.

Oh kui temma teaks, et kurjal wisil sadud rahhatük sööb heal kombel tenitud rahha hulga nenda ärra, nago kewwadene uus lummi sööb wana lumme ärra, et sest ühtegi enam ülle ei jä!

Agga weel jääb ülle sure Jehowa Summala tulline wihha selle peale, kes temma pühha kasko melega rikkub; — ning ka Issanda helde andeksandminne sellele, kes pattust põrab, ja Temma pühhad kassud rõmoga täidab.

3. Peegel.

Üks Europama helde ja aus Kunningas tahtis Kina rahwaga kaup teha, ja nende Kunningat melitada, et ta lubba annaks omma rahwaga kaubelda. Väkkitas ühe immelikult sure ja kalli peegli, mis mõnne tuhhande hõberubla maksis Kina male: nellikümme joudust meest piddid sedda üna asja, mis agga omma surusse pärrast wägga raske olli, keige selle lastiga,